

staaede Soggsmaal, og man har altsaa foreslaaet, at der i Udkastet tilføies „eller nuværende“ efter „tidligere“.

Udvalget har dernæst tilladt sig til denne Lov at stille et Endringsforslag, som er udsørlig motiveret i Betænkningen. Det er oplyst, at under det Ansvar, som paahviler Nielsen alene, henhøre 900 Rb., som egentlig sthyldtes til det Gersdorffske Fideicommiss. Disse 900 Rb. ere indbetalte til Odense Overformynderi af Styhldneren, nemlig Gaardmand Niels Mortensen i Nasum. Betalingen af disse 900 Rb. skete efter Opstiggelse fra hans Side; han havde opsagt Capitalen til at indbetales i Overformynderiet i Juni Termin 1857. Den 10de Juni indbetalte han Beløbet i Overformynderiet og erholdt da en Dwittering, underskrevet af første Overformynder, Nielsen, for, at Obligationen var indfriet, og at den skulde blive tilbageleveret, saasnart Forbudspaategningen paa den var udslettet. Derefter blev Obligationen af begge Overformynderne indsendt til Justitsministeriet, for at Forbudspaategningen kunde blive tilbagekaldt, og Ministeriet tilbagekaldte den ogsaa, naaget der ikke var meddeelt det Noget om Obligationens Betaling. Da Obligationen kom tilbage, forblev den endnu i Overformynderiet indtil Nielsens kort efter indtrufne Død. De Herrer ville bemærke, at han døde den 22de August, og den 10de Juni var Beløbet indbetalt, altsaa omtrent 10 Uger efter Indbetalingen fandt Nielsens Død Sted. De Domme, som Udvalget har tilladt sig at lade afstrykke, oplyse, at Niels Mortensen er død, og at hans Enke nu ved Højesteretsdom af 3die October 1867 er dømt til anden Gang at betale disse 900 Rb. I Højesteretsdommen er den Fremstilling, som jeg her har givet om det Passerede, erkjendt for at være rigtig, der er altsaa ingen Tvivl om, at hendes afsøde Mand har betalt Pengene, og at de ere gaaede ind i den afsøde Overformynder Nielsens Kasse. Efter Højesteretsdommen ligger den egentlige Hindring for, at Enken kan blive fri for at betale anden Gang, deri, at den afsøde Overformynder Nielsen ikke har indført Indbetalingen i Overformynderiets Kassebog, og at den Dwittering, som blev udstedt, ikke er underskrevet af begge Formynderne. Enken har efter Dommens Af-

sigelse henvendt sig til Justitsministeriet med Anmodning om, at Justitsministeren vilde foreanledige Hans Majestæt Kongen til at lade forelægge Rigsdagen et Forslag om, at hun blev fritagen for anden Gang at betale disse 900 Rb. med paaløbende 11 Mars Renter; hun er nemlig dømt til anden Gang at betale de 900 Rb. med Renter fra 11te Juni 1857. Ministeren har imidlertid ikke troet at burde opfylde denne Ansøgning, hvorefter Enken har henvendt sig til Udvalget, og, efterat denne Sag gjentagne Gange har været behandlet i Udvalget, er man bleven enig om at indstille et Endringsforslag her til Thinget om, at Enken fritages for at betale denne Gjæld anden Gang. Det er ikke nogen Barmhjertighedsstjerner, som Udvalget opfordrer Thinget til at foretage, thi Enken vil være istand til at betale Beløbet anden Gang uden at blive ruineret, men det, som Udvalget her bringer i Forslag, betragtes af det som en Billighedshandling, og Udvalget mener, at i det Dieblit, man af Billighedshensyn fritager den Mand, der er sat til at bestyre Odense Overformynderi og det Gersdorffske Fideicommiss, for Ansvarlighed, vil det være en Modsigelse at nægte en Almuesmand eller hans Enke det samme Billighedshensyn. At fritage Schmidt for Ansvar og paalægge en Almuesmand eller hans Enke dobbelt Ansvar, forekommer Udvalget at være en Modsigelse og en Ubillighed, og det er denne Betragtning, som har bragt Udvalget til at stille Endringsforslaget. Naar en Almuesmand følger den almindelige Tro imellem Autoriteter og Andre i Odense, at Overformynderiet og Fideicommisset repræsenteres af første Overformynder, saa ligger deri en Undsthyldning for, at han har ladet sig nøie med første Overformynderes Dwittering. Disse 900 Rb. ere indbetalte til en Mand, der ansaaes for at repræsentere Overformynderiet, de ere indbetalte paa Overformynderiets Contoir, paa dets Forretningslocale i Odense og imod det Slags Dwitteringer, som af Alle i Odense, ja selv af Odense Magistrat, der var den Nærmeste til at kontrollere Overformynderiet, antoges for at være forhindende for Overformynderiet. Det er indberettet til Ministeriet, at denne Obligation